

Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs
ingesteld door de Besturenraad voor het Christelijk Onderwijs

Advies

Klachtnummer 09007

Advies aan

het bestuur van de *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer P.***, voormalig leerkracht in dienst van het bevoegd gezag (verder te noemen: klager).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 7 februari 2009 heeft klager een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen het bevoegd gezag.

De Commissie heeft het bevoegd gezag verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 28 april 2009 heeft de heer D.***, directeur HRM van het bevoegd gezag, gereageerd.

De klacht is vervolgens behandeld tijdens een hoorzitting ten overstaan van de Commissie op 8 juni 2009 te Utrecht. Klager is in persoon verschenen. Het bevoegd gezag heeft zich laten vertegenwoordigen door mevrouw E.***, hoofd juridische zaken en mevrouw mr. M. Rodríguez Escudero, advocaat te Leiden.

II. Standpunt klager.

Klager heeft zich beklagd over de druk die zijn werkgever op hem heeft uitgeoefend om ontslag op eigen verzoek te nemen. Zijn klacht bestaat concreet uit vijf onderdelen:

- 1) klager is van mening dat zijn werkgever onzorgvuldig heeft gehandeld door geen of onvoldoende oog te hebben voor zijn belangen als werknemer en door in het verleden gedane toezeggingen niet na te komen. Hierdoor heeft hij zowel in emotionele als in financiële zin schade geleden;
- 2) uit de brief van de advocaat van zijn werkgever kan naar zijn mening worden afgeleid dat er heel veel druk op hem is uitgeoefend om gebruik te maken van de FPU, op straffe van een ontbindingsprocedure bij de kantonrechter;
- 3) klager stelt zich in dit onderdeel van zijn klacht op het standpunt dat hij in zijn persoonlijke integriteit is aangetast en dat hij door de gebruikte terminologie in de brieven in diskrediet is gebracht;
- 4) in het dossier van klager is naar zijn mening een geantedateerde detacheringsovereenkomst opgenomen;

- 5) klager beklagt zich tot slot over het feit dat hij een vertrouwelijke vaststellingsovereenkomst heeft moeten tekenen waarin voor een groot deel afstand wordt gedaan van de rechtspositionele bepalingen uit de CAO-VO.

III. Standpunt bevoegd gezag.

Het bevoegd gezag heeft zich allereerst op het standpunt gesteld dat de klacht integraal niet-ontvankelijk moet worden verklaard. De gedragingen waarover klager zich heeft beklagd hebben zich medio 2005 dan wel in de zomer van 2007 voorgedaan, zodat de termijn waarbinnen een klacht bij de Commissie moet zijn ingediend, is overschreden. Ook om reden van het feit dat de klacht dient te worden gekwalificeerd als een arbeidsconflict kan klager niet in zijn klacht worden ontvangen. Naar de mening van het bevoegd gezag behoren dergelijke kwesties tot de competentie van een Commissie van Beroep dan wel een Rechtbank.

Het bevoegd gezag heeft zich ten aanzien van de verschillende klachtonderdelen op het navolgende standpunt gesteld:

- 1) er is nimmer een concrete toezegging gedaan die niet zou zijn nagekomen. Wel is begrip getoond voor een pensioengat, maar terzake de vergoeding daarvan is nimmer een toezegging gedaan. Voorts is bij voortduring getracht een oplossing te vinden voor een voor beide partijen acceptabele wijze van beëindiging van de arbeidsovereenkomst;
- 2) er is geen druk op klager uitgeoefend; Dit blijkt uit het enorme tijdsverloop, waarbij het bevoegd gezag veel tijd en geduld heeft opgebracht om tot effectuering te komen van de eerder gemaakte afspraak dat klager met FPU zou gaan.
- 3) de uitleg van de brief van de advocaat wijst het bevoegd gezag van de hand. De brief is juist van toon en inhoud en bevat geen waardeoordelen;
- 4) de betreffende detachering was reeds achter de rug toen bleek dat de overeenkomst niet door ISA was ondertekend. Dit is alsnog gebeurd;
- 5) in de vaststellingsovereenkomst is geen bepaling opgenomen die een groot gedeelte van de CAO-VO niet van toepassing zou verklaren.

Het bevoegd gezag betwist dat klager zowel emotionele als financiële schade zou hebben geleden.

IV. Overwegingen van de Commissie.

De Commissie overweegt als volgt.

De Commissie is op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting van oordeel dat de klacht van klager ontvankelijk, maar ongegrond moet worden verklaard en overweegt hiertoe het navolgende.

Artikel 1, aanhef, en onder c. van de Klachtenregeling bepaalt wie ingevolge de regeling kan klagen. De begripsomschrijving van klager luidt als volgt: een (ex-)leerling, een ouder/voogd/verzorger van een minderjarige (ex-)leerling, (een lid van) het personeel, (een lid van) de directie, (een lid van) het bevoegd gezag of een vrijwilliger die werkzaamheden verricht voor de school, alsmede een persoon die anderszins deel uitmaakt van de schoolgemeenschap, die een klacht heeft ingediend. De begripsomschrijving van

klacht luidt ingevolge artikel 1, aanhef, en onder d: klacht over gedragingen en beslissingen dan wel het nalaten van gedragingen en het niet nemen van beslissingen van de aangeklaagde. De klacht dient op grond van artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling binnen een jaar na de gedraging of beslissing te worden ingediend, tenzij de Commissie anders beslist.

De Commissie stelt vast dat klager op het moment dat hij zijn klacht bij de Commissie indiende personeelslid was van het bevoegd gezag. Verder stelt de Commissie vast dat de klacht van klager voortkomt uit de arbeidsrelatie en voor het merendeel ziet op gedragingen die meer dan een jaar voor de datum van indiening van de klacht zijn gelegen.

De Commissie heeft arbeidsgerelateerde klachten van leerkrachten in het verleden niet eerder inhoudelijk in behandeling genomen, omdat zij van oordeel was dat deze klachten niet tot de competentie van de Commissie behoorden. De Commissie komt in dit advies van dit standpunt terug en zal arbeidsgerelateerde klachten, voor zover deze betrekking hebben op bejegening, in het vervolg inhoudelijk in behandeling nemen. De Klachtenregeling biedt hiervoor gezien voornoemd begrippenkader de ruimte en ook andere klachtencommissie in het onderwijs nemen arbeidsgerelateerde bejegeningklachten in behandeling. Wel hanteert de Commissie ook voor dit soort klachten de in artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gestelde termijn van een jaar. Klachten die betrekking hebben op gedragingen die verder dan een jaar voor de datum van indiening van de klacht terug gaan, neemt de Commissie in beginsel niet in behandeling.

De klacht van klager, voor zover deze zich richt op de bejegening en niet verder teruggaat dan een jaar voor indiening daarvan, is naar het oordeel van de Commissie dan ook ontvankelijk te achten. Voor de goede orde wenst de Commissie nog op te merken dat, zoals zij reeds ter zitting heeft gedaan, de vertraging van de afhandeling van de klacht voor een belangrijk deel is gelegen in de omstandigheid dat de Commissie thans ten aanzien van onderhavige klachten een ander standpunt is toegedaan.

Tegen de achtergrond van voornoemd toetsingskader kan slechts klagers klacht over de druk die op hem zou zijn uitgeoefend om ontslag op eigen verzoek te nemen door de Commissie in behandeling worden genomen. De Commissie is van oordeel dat er door het bevoegd gezag geen ontoelaatbare druk op klager is uitgeoefend. De Commissie stelt vast dat klager op enig moment – met behoud van volledige bezoldiging - al geruime tijd thuis zat zonder voor het bevoegd gezag een arbeidsprestatie te hebben geleverd en dat partijen in een impasse waren geraakt over de wijze waarop het dienstverband kon worden beëindigd. Door tussenkomst van de raadvrouw van het bevoegd gezag is getracht deze impasse te doorbreken. De brief die in dat kader namens het bevoegd gezag is geschreven, acht de Commissie niet getuigen van de door klager gestelde op hem uitgeoefende ongeoorloofde druk. Dat met deze brief enige druk op klager is uitgeoefend, kan niet worden ontkend, maar de Commissie acht zulks inherent aan de situatie die tussen partijen was ontstaan en als gezegd, niet getuigen van ontoelaatbare druk. Dat klager dit klaarblijkelijk anders heeft ervaren, doet hieraan niets af.

De Commissie is van oordeel dat het bevoegd gezag veel gedaan heeft door zelfs met klager in de vorm van mediation te bezien of een voor beide partijen acceptabele oplossing kon worden bereikt, maar stelt vast dat dit ook geen uitkomst mocht bieden. Dat klager onder die omstandigheden een brief heeft ontvangen waarin hem is geschetst welke mogelijkheid het bevoegd gezag naar zijn idee nog slechts had als klager niet zou ingaan op het hem geboden voorstel, acht de Commissie alleszins begrijpelijk en

onderdeel uitmaken van de onderhandelingsstrategie. Klager had dit kunnen en moeten begrijpen.

Dat de gang van zaken rond de totstandkoming van de uiteindelijke regeling zijn weerslag heeft gehad op de tekst van de vaststellingsovereenkomst, waaruit ter zitting onweersproken is geciteerd, acht de Commissie niet onlogisch en evenmin ontoelaatbaar.

De Commissie is op grond van al het vorenstaande dan ook van oordeel dat de klacht van klager ongegrond moet worden verklaard.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

VI. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie heeft geen nader advies voor het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 8 juni 2009 door mr. H.C. Naves, voorzitter, alsmede door mr. W. van Blitterswijk-Dansberg en drs. K.B. Visser als leden, in tegenwoordigheid van mr. A. de Visser als secretaris.